

Terug in de tijd in **DRENTHE**

In het Nationaal Park Drentsche Aa leiden mooie ruiterroutes je langs de rijke geschiedenis van de provincie. Toch zijn er plannen om het nog beter te maken voor de paardenliefhebber. **Dat wilden wij wel eens zien en dus gingen we terug in de tijd, met een blik op de toekomst.**

TEKST KOOSJE MULDER'S BEELD SUSHILLA KOUWEN

Een ware Drentse delegatie wacht ons op bij stal De Hooghe Acker in Annen. Gerda Kamps, beleidsmedewerker recreatie en toerisme van de gemeente Aa en Hunze, heeft samen met Hilda Mulder van Recreatieschap Drenthe een fantastische rit voor ons in petto. 'We gaan jullie eens uitgebreid rondleiden. We kunnen niet wachten om jullie te laten zien hoe mooi het hier is,' steken ze enthousiast van wal.

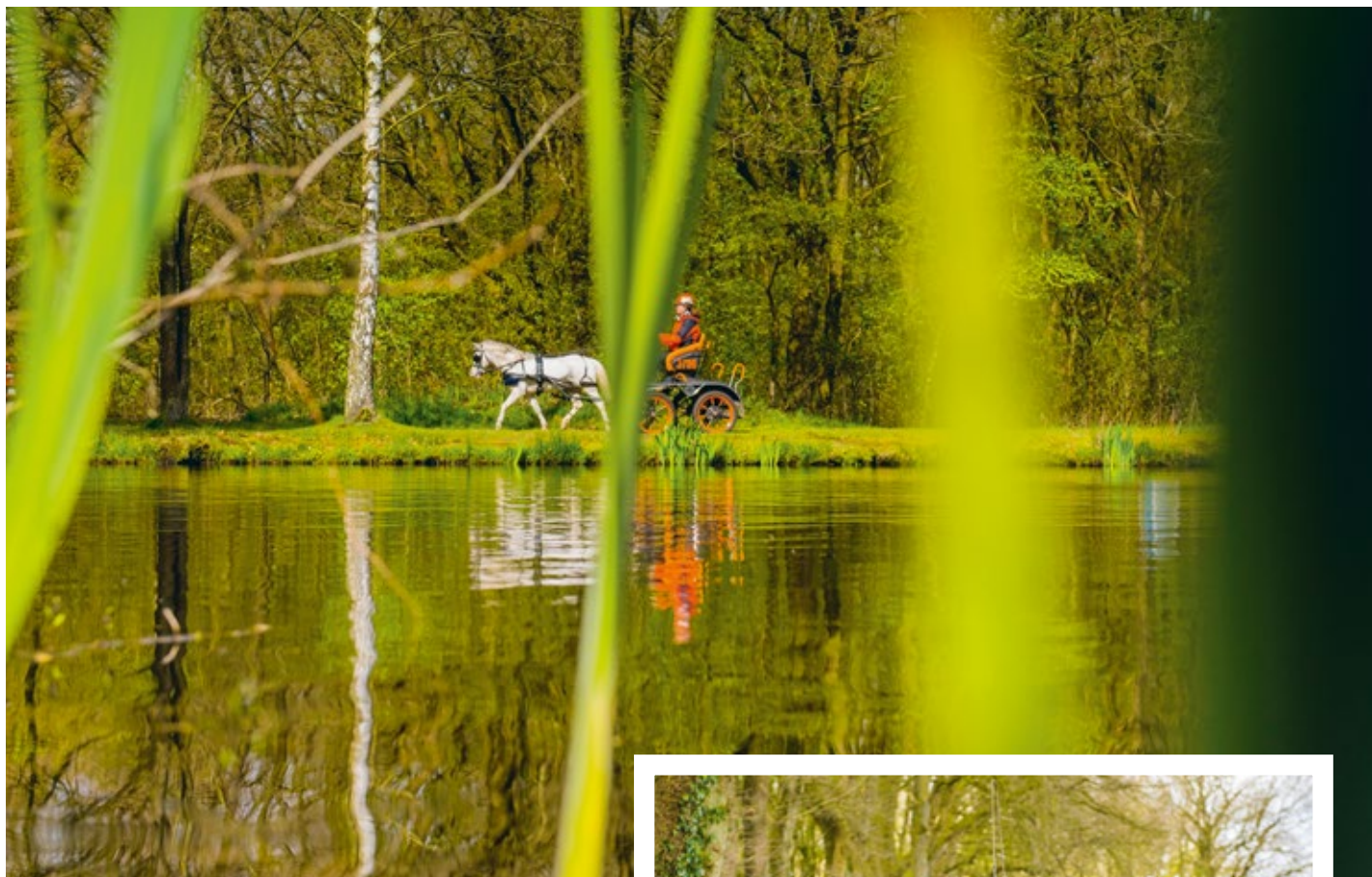
BELEVEN, BESCHERMEN, BENUTTEN

De dames zijn betrokken bij een grootschalig project om ruitertoerisme te vergroten in het Nationaal Park Drentsche Aa. De KNHS ondersteunt de plannen in het kader van Buitenrijden 2.0. De hippische

ondernemers in de regio zelf waren de initiatiefnemers voor uitbreiding. De KNHS sluit zich aan bij het credo van natuurorganisaties 'Beleven, beschermen, benutten' en wil door heel Nederland de ervaring van het buitenrijden vergroten. Dit doet de bond door belanghebbende partijen rond de tafel te krijgen en verschillende plannen aan te jagen. Zo ook in Drenthe, waar de gemeenten, Staatsbosbeheer en twaalf hippische ondernemers samenwerken om onder meer de routes te verbeteren en de promotie te vergroten. Een van die ondernemers is Han Gankema, eigenaar van ons startpunt De Hooghe Acker en internationaal wedstrijdmenner. Han heeft twee prachtige Lipizzaners ingespannen en wij mogen achter op de kar mee. Ook Welsh-hengst Menno,

De hippische ondernemers in de regio waren de **initiatiefnemers voor uitbreiding van de routes**

naar onze mening de coolste pony ooit, staat te trapelen om met zijn eigen kleine marathonwagentje te racen in de bossen. Menno was dertien jaar lang dekhengst en heeft zijn babbels niet verloren. Hij blijft maar gaan tussen de grote paarden. Marinette Boersma van Bed & Breakfast Annen sluit aan met haar Fries Evert, waarmee ze haar gasten geregeld meeneemt het natuurgebied in. Hilda neemt plaats in het zadel van de zevenjarige Escogido. Zo, iedereen zit en we kunnen vertrekken.

ALLE SOORTEN LANDSCHAPPEN

De manege van Han grenst direct aan het natuurgebied. Voordat we officieel het terrein af zijn, zien we de eerste reeën al staan. 'Je komt ze hier iedere dag tegen,' zegt Han nuchter. 'Zie je die ene die gewoon blijft staan? Die noemen we onze huisree, omdat hij bijna mak is, nergens meer bang voor.' De rit begint in het Evertsbos achter zijn huis, maar de menner legt uit dat we nog veel meer kunnen verwachten. 'Het unieke aan de Aa is dat je er vijf verschillende landschapstypen ziet in slechts een uurtje rijden. Zo veel variatie is heel bijzonder. We hebben hier bossen, heidevelden, essen, de Hondsrug en beekdalen. Heel veel kleine stroompjes komen uit in de grote Aa. Dat is een fantastisch gezicht. Het maakt de infrastructuur wel wat lastiger. Ons plan is om

DE PLANNEN

De KNHS, Staatsbosbeheer, de ondernemers en de gemeenten komen op vrijdag 2 juli bijeen in een netwerkbijeenkomst tijdens Concours Hippique Eext. Hierbij wordt besloten hoe de verbindingen en toegangspoorten worden verbeterd. De ondernemers hebben al toegezegd dat zij bijdragen aan het onderhoud van de paden met hand- en spandiensten. Daarnaast kunnen ruiters en menners bij hen terecht als opstapplaats of voor een tussenstop. De manege-eigenaren helpen ook graag met het uitstippelen van een mooie route. Kijk voor meer informatie op www.hondsrugdrenthe.nl/paardrijden.

extra paden te maken die over het water lopen, zodat je betere verbindingen creëert tussen de gebieden.' Eerst rijden we langs een bekend oorlogsmonument. Het Onderduikershol van Anloo was in de Tweede Wereldoorlog een plek waar onderduikers zich schuil probeerden te houden tegen de Duitsers. Drie onderduikers werden ontdekt en in Westerbork geëxecuteerd. Later werden hier ook tien verzetsmensen omgebracht. Voor hen is het monument opgericht. Dit maakt al enorme indruk en de geschiedenisles is pas net begonnen.

HISTORISCH ERFGOED

Han: 'Hier heeft nooit ruilverkaveling plaatsgevonden, waardoor de hele natuur honderden jaren hetzelfde is gebleven. De paden zijn de oorspronkelijke wegen van toen, van een tijd waarin het paard centraal stond. Het is een cultureel-historisch landschap en je mag overal rijden.' De bijzondere levende geschiedenis van Drenthe toont zich al snel als de Saksische boerderijen in de verte opdoemen en we even later bij het eerste brinkdorpje arriveren. We wanen ons inderdaad in een openluchtmuseum. Trots vertellen de gidsen dat we langs de oudste kerk van de provincie, de Sint-Magnuskerk, rijden, die uit het jaar 1100 dateert. Vol ontzag kijken we omhoog naar de toren en voor we er erg in hebben, zijn we Anloo alweer uit en zien we de beekdalen. Han wijst naar links: 'Daar zie je de lager gelegen hooilanden. Die zijn alleen in de zomer toegankelijk, omdat ze in de winter te nat worden. Daarachter ligt de beek en weer verder wordt het alweer hoger. Op dit soort plekken willen we overbruggingen ontwikkelen. Rechts liggen de essen, oftewel de hoger liggende

'Schuivende gletsjers in de ijstijd hebben deze hele regio gevormd'

akkers. Zo zag het er eeuwen geleden ook uit. De stukken land zijn omringd door eikenbomen van wel tweehonderd jaar oud.' Om dat plaatje nog completer te maken, stuiten we per toeval op een authentieke herder, zoals je hem zou uittekenen met grote, grijze baard, hoed op, wandelstok in de hand en twee honden aan de voet. Wat een mazzel, want deze vriendelijke hoeder, Roelof Brandsma, vertelt honderduit over zijn kleine kudde heidekoeien: 'Dit historische ras is bijna uitgestorven. Over de hele wereld zijn er nog maar zestig. Ze zijn hier als alternatief voor de Schotse Hooglander en zeg nou zelf, deze koeien passen hier toch veel beter?' Terwijl we genieten van dit bijzondere uitzicht, worden de koeien wel heel nieuwsgierig. Tot het punt dat een van de gevlekte vrienden rustig de billen van Escogido komt besnuffelen. De paarden weten niet zo goed wat ze met de onverwachte visite aan moeten, dus besluiten we onze weg te vervolgen. We realiseren ons dat de herder tot nu toe het enige andere 'verkeer' is dat we zijn tegengekomen, op het dorpje na. Volgens Gerda en

De Drentsche Aa is onderdeel van de Hondsrug, **die is aangemerkt als werelderfgoed**

Han is het altijd zo rustig. Het eerste hek komen we pas bij de heide tegen. Het hele nationale park is zeer toegankelijk en gratis te betreden. Je hebt geen kaart of pas nodig en met een paard mag je op ieder pad.

BEROEMDE HUNEBEDDEN

Gerda legt uit dat er op deze plek veel archeologische opgravingen worden gedaan. De Drentsche Aa is onderdeel van Geopark de Hondsrug, dat een UNESCO-status heeft verworven door het geologisch erfgoed. We steken de hei over en komen aan bij de zogeheten strubben in het Strubben-Kniphorstbosch. Dat zijn heel aparte eikenbomen, die wel zeven of acht verschillende stammen kunnen hebben per boom. Het is een surrealistische aanblik. De bomen danken hun grillige vormen aan de vroegere oogst

van hakhout en het aanvreten door schapen. Het bos is het eerste archeologische reservaat van Nederland. Iets verderop gaan we nog verder terug in de tijd en treffen we een ander zeldzaam fenomeen: hunebedden. Vijfduizend jaar geleden woonden de eerste boeren in Drenthe en zij gebruikten zwerfkeien uit de ijstijd voor hun graven, de hunebedden. In totaal zijn in Drenthe 52 hunebedden bewaard gebleven. Daarnaast zijn meerdere grafheuvels ontdekt. 'Aan de zwerfstenen, de Hondsrug en de Aa zelf kun je mooi zien hoe de schuivende gletsjers in de ijstijd deze hele regio hebben gevormd,' vertelt Han. We eindigen bij de Braamsplas, nog een overblijfsel uit de ijstijd. De plas is een pingoruïne, die is ontstaan door een ijsblok dat in de leemgrond is gezakt en pas later is gesmolten. Eenmaal terug op de stal kunnen we concluderen dat we niet alleen absoluut genoten hebben van de natuur, maar ook veel hebben geleerd. 🐾